Przyr

ROZBIÓR CHEMICZNY

WODY RABCZAŃSKIEJ

ze zdroju „KAZIMIERZA"

PRZEZ

Dra K. Olszewskiego
Profesora Uniwersytetu Jagiellońskiego.

W KRAKOWIE,
W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządem Ignacego Stelcla
1884.

Zdrój Kazimierza.

Z cztérech zdrojów wody słonéj znajdujących się w Rabce 3 były chemicznie analizowane przez Aleksandrowicza w roku 1863, a mianowicie zdrój Rafaeli, zdrój Maryi i zdrój Krakusa; zdroju zaś Kazimierza nie analizował podówczas Aleksandrowicz z powodu nieuporządkowania takowego i przeciekania wody słodkiéj. Stosunki zdroju Kazimierza obecnie nie owiele się polepszyły; wprawdzie właściciel zakładu zdrojowego Wny J. Zubrzycki przystąpił w roku zeszłym do oczyszczenia zdroju, przyczem wydobyto gałęzi i kamieni na kilka sążni głębokości, nie dobrano się jednak jeszcze do dna studni; od przypływu wody słodkiéj nie został zdrój również zabezpieczony z powodu nasuwających się trudności. Ponieważ jednak woda ze zdroju Kazimierza bywa do kąpieli używaną więc rozbiór chemiczny téjże był bardzo pożądany. Rozbiór niniejszy należy jednak uważać za tymczasowy, gdyż z powodu nieuporządkowania zdroju ograniczyłem się na oznaczeniu tylko ważniejszych składników; nie badałem też własności fizycznych wody, gdyż do Rabki nie jeździłem wcale, potrzebna bowiem do analizy woda została mi przez Wgo J. Zubrzyckiego do Krakowa nadesłaną.

Wypadki rozbioru
obliczone na 1000 cz. wody.

Chlorku potasu	. . .	0·22795 cz.
„ sodu	. . .	13·55360 „

Bromku sodu . . .	0·03890	„
Jodku sodu . . .	0·00580	„
Węglanu sodowego . .	0·55302	„
„ barowego . .	0·00325	„
„ wapniowego . .	0·19055	„
„ magnowego . .	0·11273	„
Tlenku żelaza i glinu .	0·00393	„
Kwasu krzemowego . .	0·00887	„
Węglanu manganezawego	nieoznaczono	
„ strontowego .	nieoznaczono	
Chlorku litowego . .	nieoznaczono	
Boranu sodowego . .	nieoznaczono	
Istot organicznych .	nieoznaczono	
Składników stałych . .	15·01000	„
Ciężar gatunkowy . .	1·0138	„

Woda ze zdroju Kazimierza nie różni się więc wcale co do jakości składników od wody ze zdrojów powyżéj wspomnianych, które analizował ALEKSANDROWICZ; a jakkolwiek niedorównywa pod względem ilości składników zdrojom Rafaeli, Maryi i Krakusa to i tak zajmuje znakomite miejsce pomiędzy solankami jodowo-bromowemi znanemi w kraju i zagranicą.

Kraków 3 maja 1884 roku.